

eidem materiæ in Calice contentæ immiscere tantum vini, ut iudicare posset materiam esse certo validam.

2º Etiam graviter peccavit *in secundo casu*, ubi dubitavit utrum vere guttula aquæ vino admixta fuerit. Ratio est, quia sine causa se exposuit periculo transgrediendi præceptum in materia graviter obligante. Etenim, hoc ipso quod GENEBALDUS dubitet an guttula vinum attigerit, pariter dubitat an aquam vino immiscuerit. Porro qui sine causa se exponit periculo transgrediendi præceptum Ecclesiæ graviter obligans, graviter peccat: ergo graviter peccavit GENEBALDUS. Igitur dubium suum dirimere debuisset, unam saltem guttam aquæ Calici infundendo, ita ut certus esset eam vino immixtam fuisse. *Lacroix*, n. 450. — *Elbel*, n. 19. — *Sporer*, etc.

368. — *R. ad 2m Quæ.* Sufficit ut modicissima quantitas aquæ vino infundatur, ut dicit *Conc. Florent.* Una sola gutta sufficeret, si certo constaret eam fuisse vino immixtam; sed generatim convenit infundere saltem septem vel octo guttas, ut magis constet eas quantitati vini esse junctas. Si octava pars aquæ vino infunderetur, materia remaneret valida et licita, juxta communem sententiam. Imo juxta *Lacroix*, — *Elbel*, — *Gobat*, — *Sporer*, et alios non paucos, aqua infundi posset usque ad quintam partem; et juxta *S. Thomam* cum aliis valida est consecratio, modo aqua tertiam vini partem non superet. Quod si involuntarie nimiam aquam infuderis, iterum aliqua vini quantitas tibi adjicienda erit. *S. Lig.* n. 210.

369. — *R. ad 3m Quæ. Neg.* Constat ex Declaratione *S. Cong. Rit.* 12 Aug. 1854.

R. ad 4m Quæ. Peccavit tantum venialiter GENEBALDUS in secundo casu, seu utendo sola aqua in Calicis purificatione, juxta communem sententiam. Posset aliquando in hoc Sacerdos eximi ab omni peccato ex causa sufficienti, v. g. si esset abstemius; vel si vinum esset rubeum, quo purificatoria evaderent indecenter maculata. *S. Lig.* n. 408. — *Lacroix*, n. 423.

CASUS XVII.

DE RUBRICIS 3º.

Parum solers et infelix Celebrans!

ASCANIUS, neo-Sacerdos, Sacrum faciens, dum vult amovere candelabrum quo Missale impeditur, illud evertit et lumen exstinguit. Dum autem vult candelam exstinctam ad aliam accendere, celerius agendo etiam hanc restinguit. Nihilominus Missam prosequitur, dum minister ad ignem quærendum discedit, licet jam Canon Missæ inceptus fuerit. Peracta consecratione, cum propius et citius Calicem signaret, illum infelici casu tangendo evertit, ita ut una sola Sanguinis gutta in eo remaneat. Quid faciet ASCANIUS in tantis constitutus angustiis? Dubitat an novam Calicis consecrationem facere debeat. Eam tamen omittendam esse potius judicat. — Nondum malorum finis! Facta Communionem, se accingit ad Eucharistiam fide-

libus ministrandam. Sed heu! dum scalas altaris descendit, fallente pede, ciborium e manibus excidit et sparsas passim Hostias colligere debet. Subinde accedit ad communicaturos; sed manu tremula Hostiam porrigens, modo genas, modo mentum communicantium tangit, antequam ad os deveniat. Tandem, dum Eucharistiam mulieri ministraret, sacra Hostia labia tangens e manu excutitur, et in collum et intra vestes hujus feminæ decedit, ita ut a Sacerdote minime accipi poterit.

HINC :

QUÆR. 1º *An vel quomodo peccaverit ASCANIUS, Missam sine lumine prosequendo; vel quid facere debuisset?*

2º *An consecrationem vini iterare debuerit?*

3º *An vel quomodo debuerit facere purificationem omnium rerum et locorum a SS. Sanguine, vel sacris Hostiis tactorum?*

4º *Quid, si Hostia decadat in vultum aut vestes communicantium?*

5º *Quid faciendum, si Hostia in sinum mulieris delapsa fuerit?*

SOLUTIO :

370. — *R. ad 1m Quæ.* Infelix ASCANIUS sane in praxi est omnino excusandus a culpa ratione simplicitatis, perplexitatis, et animi perturbationis. Sed, exstincto utroque lumine, consistere debuisset, præsertim incepto Canone. Imo, si lumen haberi non potuerit ante consecrationem, vel diu expectandum fuerit, debuisset Sacerdos a Missa desistere. Si lumen post consecrationem omnino defecerit, debuit aliquantisper consistere; attamen, si candelæ nequivissent statim accendi, melius fuisset pergere, ne deficeret Sacrificii unitas. Saltem non fuisset diu expectandum, v. g. ad quadrantem. Non licet autem unquam Sacrum absque ullo lumine facere, ne ad Viaticum quidem moribundo deferendum. Sed in casu necessitatis licet celebrare cum sola una candela etiamsi non esset cerea, imo, si nulla haberetur, cum sola lampade accensa, seu cum solo oleo.

371. — *R. ad 2m Quæ.* ASCANIUS recte judicavit consecrationem non esse iterandam. Ratio est, quia, cum remaneat pars aliqua Sanguinis vere sensibilis, quæ per modum potus sumi potest, satis est ut Sacerdos sub utraque specie communicet. Constat etiam ex Rubricis Missalis in responsione ad *Quæsitum* sequens referenda.

372. — *R. ad 3m Quæ.* 1º Si Hostia decadat in terram, locus est signandus, tegendus, et postea lavandus et radendus; si decadat in mappam, vel sacras vestes, locus notandus et postea abluendus.

2º Si Sanguis Christi effundatur in terram, vel in Altare, Sacerdos ore colligat, in quantum fieri potest, et postea lavet locum et radat, si terra vel lignum sit. Si triplex linteum Altaris Sanguine imbutum fuerit, triplex ablutio requiritur, et in omni casu aqua ablutio in sacrarium projicienda est. Sic enim Rubricæ Missalis, *de Defect.*, n. 15: « Si Hostia consecrata, vel pars aliqua ejus dilabatur in terram, reverenter accipiatur, et locus

« ubi cecidit mundetur, et aliquantum abradatur, et pulvis seu abrasio
« hujusmodi in sacrarium mittatur. Si ceciderit extra Corporale in map-
« pam, seu alio quovis modo in aliquod linteum, mappa vel linteum hujus-
« modi diligenter lavetur, et lotio ipsa in sacrarium mittatur. »

Et n. 15 : « Si aliquid de Sanguine Christi ceciderit super terram, seu
« super tabulam, lingua lambatur, et locus ipse radatur, quantum satis
« est, et abrasio comburatur; cinis vero in sacrarium recondatur. Si vero
« super lapidem altaris ceciderit, sorbeat Sacerdos stillam, et locus ipse
« bene abluatur, et ablutio in sacrarium projiciatur. Si super linteum al-
« taris, et ad aliud linteum stilla pervenerit, si usque ad tertium, linteum
« abluantur ter, ubi stilla ceciderit, Calice supposito, et aqua ablutio-
« nis in sacrarium projiciatur; quod si in corporali, aut in vestibus sacer-
« dotalibus ceciderit, debet similiter abluī. Si in substrato pedibus panno,
« vel tapeto, bene abluatur, ut supra. »

« At, si contingat totum Sanguinem post consecrationem effundi, siqui-
« dem aliquid vel parum remansit, illud sumatur, et de effuso reliquo
« Sanguine fiat ut dictum est. Si vero nihil omnino remansit, ponat iterum
« vinum et aquam, et consecret ab eo loco : *Simili modo postquam ce-
« natum est...*, facta tamen prius Calicis oblatione, ut supra. »

373. — *R. ad 4^m Quæst.* Si Hostia decidat in vultum aut vestes commu-
nicantium quorumlibet, omittenda est purificatio, quia melius est vitare
admirationem et turbationem communicantium et aliorum quam servare
Rubricam, quæ, cum sub levi tantum obliget, in his adjunctis recte omitti
potest. *S. Lig. n. 250. — Lacroix.*

374. — *R. ad 5^m Quæst.* Ipsa mulier debet Hostiam extrahere et porri-
gere Sacerdoti, ab illa eam recepturo. Sic *Benedictus XIV, de Sacrificio
Missæ. Digiti vero mulieris abluī debent. V. Comp. n. 296. — S. Ligor.
ibid.*

CASUS XVIII.

DE RUBRICIS 4°.

A aranea in Calicem delapsa.

PANTALEO, junior Sacerdos, alacriter et fervide Sacrum faciebat, mi-
nime præsentens quid sibi futurum esset. Cum ad Sanctissimi San-
guinis participationem devenit, discooperto Calice, dum genuflecteret,
ecce mirabile visu! ingens et horrenda aranea desuper in Calicem illa-
bitur. Obstupefactus inhorrescit Sacerdos! Sed quid miser faciet? An po-
tus sacer cum invisâ bestia absorbendus? An vero, amoto pestifero ani-
mali, exhauriendus solus Christi Sanguis? Sed forte jam veneno fuit
imbutus, et poculum vitæ mortem afferet. Tandem, re diu perpensa, ac-
cepta ingenti spinula araneam pungit, et ad flammam candelæ comburit.
Subinde, sacro Sanguine in vas aliud effuso, postea in sacrarium projici-
endo, jubet novum vinum afferri, et consecrationem Calicis solam iterat.

HINC :

QUÆR. 1° *An recte egerit PANTALEO, vel quid faciendum fuisset?*2° *Quid si musca in Calicem decidat?*

SOLUTIO :

375. — *R. ad Quæsitum utrumque.* Sic ex Rubricis Missalis, *de De-
fect., n. 5 :*

« Si musca vel aranea, vel aliquid aliud ceciderit in Calicem ante con-
« secrationem, projiciat vinum in locum decentem, et aliud ponat in
« Calicem, misceat parum aquæ, offerat, et prosequatur Missam. Si post
« consecrationem ceciderit musca, aut aliquid ejusmodi, et fiat Sacer-
« doti nausea, extrahat eam, et lavet cum vino; finita Missa, comburat,
« et combustio ac lotio hujusmodi in sacrarium projiciatur. Si autem
« non fuerit ei nausea, nec ullum periculum timeat, sumat cum San-
« guine. »

« Si aliquid venenosum ceciderit in Calicem, vel quod provocaret vo-
« mitum, vinum consecratum reponendum est in alio Calice, et aliud
« vinum cum aqua apponendum denuo consecrandum. Finita Missa,
« Sanguis repositus in panno lineo, vel stupa, tamdiu servetur, donec
« species vini fuerint desiccatae, et tunc stupa comburatur, et combustio
« in sacrarium projiciatur. »

376. — Ex his patet, in quibus erraverit PANTALEO :

1° Non debuit araneam, Sanguine Christi madefactam, comburere,
quin prius eam vino lavaret.2° Non debuit bestiolam comburere tunc temporis, sed finita Missa.
Potuit tamen eam statim enecare, ne abiret.3° Non debuit vinum consecratum, seu Christi Sanguinem projicere
in piscinam, sed debuit curare ut prius exsiccaretur in stupa eo imbibita,
ut in Rubricis adnotatur.

Quid vero agendum celebranti, si, sumpto Christi Sanguine, particula
Hostiæ in Calice remanserit, ut quandoque contingit? — *R.* Sic statuitur
in Rubricis, *ibid.* : *Si, sumendo Sanguinem, particula remanserit in Ca-
lice, digito ad labium calicis eam abducat, et sumat ante purificationem,
vel infundat vinum, et sumat.*